Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

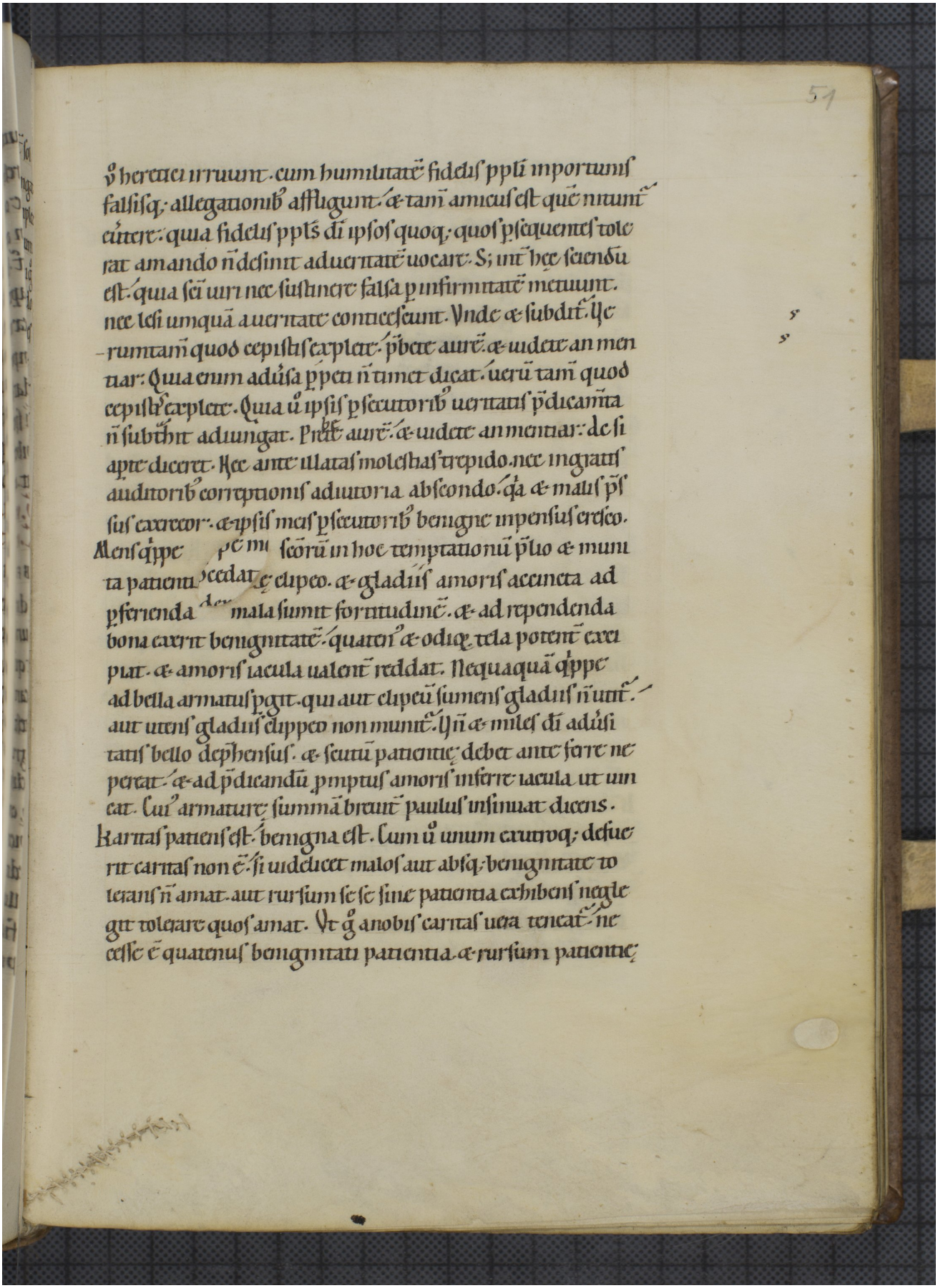

51

v̊ heretici irruunt. cum humilitatē fidelis ppli importunis
falsisq; allegationib̊ affligunt. & tam̄ amicus est quē nrum̄
cōtrist: quia fidelis pplī dī ipsos quoq; quos p̄sequentes tole
rat amando n̄ desinit aduersitatē uocare. Si int̄ hēc sciendu
est. quia sēi uiri nec sustinere falsa p infirmitatē metuunt.
nec lesi umquā a ueritate contrescunt. Vnde & subdit. Hę
rumtam̄ quos cepistis explere. p̄bere autē. & uidere an men
tiar: Quia enim adūsa ppter n̄ timet dicat. uerū tam̄ quos
cepistis explere. Quia ū ipsis p̄secutoribus ueritatis p̄dicam̄ta
n̄ subtrahit adiungat. Preter autē. & uidere an mentiar: de si
apte dicere. Hęc ante illatas molestias trepido. nec ingratis
auditoribus correptionis adiutoria abscondo. q̄a & malis p̄s
sus exercor. & ipsis meis p̄secutoribus benigne impensius crescō.
Mens q̄ppe [illegible] scōrū in hoc temptationū p̄lio & muni
ta patientia cedat. ęq; clipeo. & gladiis amoris accincta ad
p̄ferienda [illegible] mala sumit fortitudinē. & ad rependenda
bona exerit benignitatē. quatenus & odiq; tela potent̄ exci
piat. & amoris iacula ualent̄ reddat. Nequaquā q̄ppe
ad bella armatus p̄git. qui aut clipeū sumens gladiis n̄ utit̄.
aut utens gladiis clippeo non munit̄. Hi n̄ & miles dī adūsi
tatis bello deprehensus. & scutū patientię debet ante ferre ne
petat. & ad p̄dicandū p̄mptus amoris inferre iacula ut uin
cat. Cui armaturę summā breuit̄ paulus insinuat dicens.
Karitas patiens est. benigna est. Cum ū unum earumq; desue
rit caritas non ē. si uiderit malos aut absq; benignitate to
lerans n̄ amat. aut rursum se se sine patientia exhibens negle
git tolerare quos amat. Vt ḡ a nobis caritas uera teneat̄. ne
cesse ē quatenus benignitati patientia. & rursum patientię